

ПВНЗ УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА
Кафедра журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Завідувач кафедри журналістики, реклами
та зв'язків з громадськістю
Копистинська І. М.
«31» серпня 2018 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

РАДІОВИРОБНИЦТВО

Обов'язкова дисципліна

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА **«Реклама та зв'язки з громадськістю»**

Першого рівня вищої освіти
за спеціальністю 061 Журналістика
галузі знань 06 Журналістика

Розробник: Асатурян Наталія Зиновіївна, продюсер (лінійний радіо) філії ПАТ НСТУ «Івано-Франківська регіональна дирекція «Карпати», заслужений журналіст України

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю

Протокол № 1 від «31» серпня 2018 року

1. ВСТУП

Мета дисципліни. Дисципліна «Радіовиробництво» покликана висвітлити закони діяльності радіомовлення загалом і радіожурналістики зокрема на теоретичному та практичному рівнях. У межах курсу дається уявлення про основні поняття радіожурналістики, принципи діяльності радіожурналіста, зумовлені особливістю способів впливу радіо на аудиторію, закони створення програмного радіопродукту в межах жанрової системи радіомовлення.

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач:

- Здатність до міжособистісної взаємодії
- Здатність працювати автономно
- Здатність створювати інформаційний продукт

Окрім того студент повинен оволодіти ще й такими компетентностями:

- усвідомлення специфіки принципів і законів діяльності з радіовиробництва;
 - знати про систему зв'язків ЗМІ на основі вивчення технології радіомовлення та редакційної діяльності щодо вирішення журналістських завдань;
 - застосовувати мовно-комунікативні знання в професійній діяльності;
 - відшукувати та доносити до слухача актуальну інформацію;
 - реалізовувати задум у якісному, завершеному продукті;
 - набувати досвід та передавати набуті знання;
 - з налагоджувати партнерські відносини в колективі, взаємодіяти;
 - миттєво реагувати на події та інформувати про них суспільство;
 - чітко формулювати думки;
 - дотримання норм професійної етики;
 - використовувати сучасні комп'ютерні технології в професійній діяльності.
- володіти алгоритмом технології виготовлення радійного продукту;
- ефективно застосовувати найважливіші методи пізнання дійсності для збору й аналізу інформації радіожурналістом;
- організувати і провести пошук та збір інформації, опрацювати здобуті дані, підготувати радіоматеріал;
- творчо використовувати набуті знання в процесі створення якісних матеріалів для радіо;
- знаходити підходи для творчої колективної роботи у ході виробництва радіопродукту.

Завдання. Ознайомити студентів зі специфікою принципів і законів діяльності радіожурналістики, яка на сучасному етапі перебуває під значним впливом комп'ютерних технологій у сфері технічної бази радіо та розвитку Інтернету у створенні програмного продукту; структурувати знання про систему зв'язків ЗМІ, обґрунтувавши специфіку радіомовлення; навчити студентів вільно володіти теоретичними і практичними знаннями в різноманітних жанрових різновидах радіомовлення, орієнтуючись на потреби і смаки сучасної радіоаудиторії.

Програмові результати навчання, згідно з освітньо-професійною програмою:

- Практикувати ведення розмови, демонструючи уважне сприйняття розмови й точну реакцію на співбесідника
- Самостійно організовувати спілкування на задану тему
- Створювати інформаційний продукт

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

знати:

основні історичні етапи функціонування радіопрограм;
особливості взаємодії з радіоаудиторією.
методи збору, відбору, обробки та поширення радіоїнформації;
визначати особливості верстки авторських і блокових програм із урахуванням відмінностей у їхній композиції, зумовлених приналежністю до різноманітних типів і форм радіомовлення, а також жанрів радіожурналістики;
жанрові класифікації радіоного матеріалу,

вміти:

всебічно використовувати набуті знання в умовах динамічності сучасного радіопростору;
застосовувати практичні рекомендації у процесі створення професійного та конкурентного програмного радіопродукту.
працювати як у режимі радіозапису, так і у прямому ефірі;
-складати сітки годинного та добового програмного мовлення;
-розробляти медіа-плани радіопрограм із спонсорською підтримкою;
-створювати сучасні програми, спираючись на новітні методи монтажу звукового матеріалу та принципи фактурності радіопередачі
оперативно створювати інформаційний текст у радіоному форматі будь-якої новини, в будь-якому з радіожанрів.

Пререквізити: вивчення даної навчальної дисципліни студент розпочинає, прослухавши такі навчальні дисципліни як основи журналістики, теорія журналістики

2. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Освітньо-професійна програма, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 4	освітньо-професійна програма «Реклама та зв'язки з громадськістю» за спеціальністю 061 Журналістика галузі знань 06 Журналістика	<i>Обов'язкова</i>	
Модулів – 2		Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		3-й	3-й
Індивідуальне навчально-дослідне завдання - індивідуально- творчі завдання		Семестр	
Загальна кількість		5-й	5-й

годин – 120		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 год. самостійної роботи студента – 3 год.	Перший рівень вищої освіти (бакалавр)	12 год.	8 год.
		Практичні, семінарські	
		26 год.	4 год.
		Лабораторні	
		<i>не передбачено</i>	
		Самостійна робота	
		52 год.	78 год.
		Вид контролю: Екзамен (30 год.)	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 2:3

для заочної – 1:6,5

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Поточне оцінювання студентів на семінарських заняттях здійснюється за чотирьох бальною шкалою, де «2» - незадовільно; «3» - задовільно; «4» - добре; «5» - відмінно. Підсумковий контроль у вигляді екзамену проводиться у тестовій формі і оцінюється відповідно до шкали оцінювання знань студентів за ЄКТС

Шкала в балах	Національна шкала	Шкала ЄКТС
90-100 балів	5 «відмінно»	A
80-89 балів	4 «дуже добре»	B
65-79 балів	4 «добре»	C
55-64 бали	3 «задовільно»	D
50-54 бали	3 «достатньо»	E
35-49 балів	2 «незадовільно»	FX
1-34 бали	2 «неприйнятно»	F

4. Методи навчання та засоби діагностики результатів навчання

За джерелами знань використовуються такі методи навчання: словесні – розповідь, пояснення; наочні – презентація, ілюстрація; практичні – індивідуальні завдання, самостійна робота, практична робота.

За характером логіки пізнання використовуються такі методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний.

За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

Задіяно практикум, спрямований на вироблення навичок самостійної моральної орієнтації майбутніх журналістів у складних професійних ситуаціях.

Методи контролю: усний контроль у вигляді індивідуального та фронтального опитування, письмовий контроль у вигляді модульних контрольних робіт, виконання індивідуальних завдань, поточного тестування, оцінювання екзамену.

5. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Історія створення та засади функціонування радіо

Тема 1. Організація, особливості діяльності та функціонування сучасного радіомовлення України.

- 1.Юридичні та організаційні особливості діяльності радіо.
- 2.Функції радіомовлення.
- 3.Моральні та професійні принципи мовлення в радіофері.
- 4.Українське радіомовлення: державне, приватне, суспільне.
- 5.Структура мовлення радіостанцій: програми, типи.
- 6.Редакційний колектив на радіо.

Тема 2. Історія українського радіомовлення.

- 1.Винайдення радіо. Історія та сучасний стан радіомовлення в зарубіжних країнах.
- 2.Українське радіомовлення в роки Великої Вітчизняної війни.
- 3.Радіо в післявоєнні роки.
- 4.Радіомовлення у роки перебудови.
- 5.Сучасний стан українського радіомовлення.
- 6.Тенденції розвитку українського радіомовлення.
7. Проблеми формування інформаційного радіопростору України.

Тема 3. Особливості програмування, форматування та типи радіопрограм.

- 1.Комерціалізація радіостанцій.
- 2.Формат радіомовлення як визначник основних принципів і параметрів мовлення.
- 3.Радіоформат і аудиторія радіостанцій.
- 4.Вплив форматування на структурування програмних елементів, естетичні норми програмування.
- 5.Історія виникнення поняття “формат”. Перші радіоформати США.
- 6.Класифікація і типологія форматів радіо в зарубіжній та вітчизняній радіожурналістиці.
- 7.Специфіка створення і розвитку форматування українського радіоэфіру.
- 8.Регіональні радіостанції та їх формати.

Тема 4. Особливості сприймання радіопрограм.

- 1.Радіомовлення та слухачі.
- 2.Методи та засоби створення позитивного образу України в радіопрограмах.
- 3.Феномен звукового мовлення.
- 4.Голосове повідомлення: звучання, тембр, манера, інтонація.
- 5.Голосові та шумові спецефекти на радіо.

Змістовий модуль 2. Жанрова палітра радіомовлення.

Тема 5. Жанри радіожурналістики.

1. Основи загальної жанрології і їх трансформація на радіо.
2. Стилiстичні особливості радіоматеріалів.
3. Диференціація понять «жанр» і «форма».
4. Проблеми поділу на жанри в радіожурналістиці.

Тема 6. Інформаційні жанри радіомовлення.

1. Ознаки інформаційних жанрів.

2. Специфіка створення інформаційних радіожанрів.
3. Особливості сприйняття інформаційних радіоматеріалів.
4. Радіоповідомлення як жанр.
5. Радіовиступ: вимоги та засади створення.
6. Радіоогляд преси: виокремлення головного чи прихована реклама?
7. Жанрові відмінності та специфіка створення радіозвіту та радіорепортажу.
8. Радіоінтерв'ю: специфіка створення.
9. Способи та методи ведення бесіди на радіо.

Тема 7. Специфіка аналітичних радіожанрів. Радіокореспонденція і радіоогляд: жанрові ознаки.

1. Основні ознаки аналітичних радіожанрів.
2. Специфіка створення аналітичних радіоматеріалів.
3. Особливості сприйняття аналітичних радіоматеріалів.
4. Різновиди радіокореспонденції.
5. Методика створення радіокореспонденції.
6. Загальний і тематичний радіоогляди.
7. Методика підготовки радіоогляду.

Тема 8. Радіокоментар і радіобесіда.

1. Різновиди та модифікації радіокоментаря.
2. Вимоги до створення радіокоментаря. Різновиди та типи радіобесіди.
3. Методи та засоби створення радіобесіди.

Тема 9. Основні ознаки художньо-публіцистичних радіожанрів.

1. Специфіка створення художньо-публіцистичних радіоматеріалів.
2. Особливості сприйняття художньо-публіцистичних радіожанрів.
3. Художні прийоми радіожанрів.

Тема 10. Замальовка, оповідання, фейлетон як зникаючі жанри радіо.

1. Особливості та різновиди.
2. Способи та методи емоційного впливу на слухача.

Тема 11. Радіонарис і радіокомпозиція: предмет і жанрові ознаки.

1. Види радіонарису.
2. Специфічні риси радіонарису.
3. Зображально-виражальні засоби радіонарису.
4. Різновиди радіокомпозиції.
5. Специфіка створення та методи впливу на слухача радіокомпозиції.

Тема 12. Радіофільм і радіодрама: жанрові ознаки.

1. Різновиди та специфіка створення радіофільму.
2. Різновиди та особливості створення радіодрами.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма						заочна форма						
	усього	у тому числі					усього	у тому числі					
		о	л	п	лаб	інд		с.р.	л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Модуль 1													

Змістовий модуль 1. Історія створення та засади функціонування радіо											
Тема 1. Організація, особливості діяльності та функціонування сучасного радіомовлення України	11	1	4			6	9	1	0		8
Тема 2. Історія українського радіомовлення	9	1	2			6	16		0		16
Тема 3. Особливості програмування, форматування та типи радіопрограм	11	1	4			6	16		0		16
Тема 4. Особливості сприймання радіопрограм	7	1	2			4	9	1	0		8
Разом за змістовим модулем 1	38	4	12			22	50	2	0		48
Змістовий модуль 2. Жанри радіожурналістики											
Тема 5. Жанри радіожурналістики	7	1	2			4	5	1			4
Тема 6. Інформаційні жанри радіомовлення.	7	1	2			4	5	1			4
Тема 7. Специфіка аналітичних радіожанрів. Радіокореспонденція і радіоогляд: жанрові ознаки.	7	1	2			4	6	1	1		4
Тема 8. Радіокоментар і радіобесіда..	7	1	2			4	6	1	1		4
Тема 9. Основні ознаки художньо-публіцистичних радіожанрів.	6	1	1			4	5	1			4
Тема 10. Замальовка, оповідання, фейлетон як зникаючі жанри радіо	4	1	1			2	2				2
Тема 11. Радіонарис і радіокомпозиція: предмет і жанрові ознаки.	7	1	2			4	6	1	1		4
Тема 12. Радіофільм і радіодрама: жанрові ознаки.	7	1	2			4	5		1		4
Разом за змістовим модулем 2	52	8	14			30	60	6	4		30
Підсумковий контроль. ЕКЗАМЕН						30					30
Усього годин	120	12	26			82	120	8	4		108

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Структура мовлення радіостанцій: програми, типи. Редакційний колектив на радіо.	2
2.	Формат радіомовлення як визначник основних принципів і параметрів мовлення. Радіоформат і аудиторія радіостанції. Вплив форматування на структурування програмних елементів, естетичні норми програмування.	2
3.	Специфіка створення і розвитку форматування українського радіофіру. Регіональні радіостанції та їх формати	2
4.	Радіомовлення та слухачі. Голосове повідомлення: звучання, тембр, манера, інтонація. Голосові та шумові спецефекти на радіо	2
5.	Стилістичні особливості радіоматеріалів	2
6.	Жанрові відмінності та специфіка створення радіозвіту та радіорепортажу	2
7.	Різновиди радіокореспонденції. Методика створення радіо кореспонденції	2
8.	Специфіка створення та сприйняття аналітичних радіоматеріалів	2
9.	Вимоги до створення радіокоментаря та радіобесіди	2
10.	Методика підготовки радіоогляду	2
11.	Специфіка створення художньо-публіцистичних радіоматеріалів.	2
12.	Радіонарис: предмет, види і жанрові ознаки.	2
13.	Різновиди та специфіка створення радіофільму	2
	Разом	26

6. Індивідуальні завдання та самостійна робота

№ з/п	Назва теми самостійної роботи	Кількість годин
1	Юридичні та організаційні особливості діяльності радіо.	2
2	Функції радіомовлення.	2
3	Моральні та професійні принципи мовлення в радіофірі	2
4	Українське радіомовлення: державне, приватне, суспільне	2
5	Винайдення радіо.	2
6	Методи «звичайної піраміди», «перевернутої піраміди» і «прямокутника»	2
7	Специфіка створення інформаційних радіожанрів	2
8	Зображально-виражальні засоби радіонарису	2
9	Способи та методи емоційного впливу на слухача в замальовці, оповіданні, фейлетоні на радіо	2
10	Різновиди та особливості створення радіодрами.	2
11	Радіо в післявоєнні роки.	2
12	Радіомовлення у роки перебудови.	2
13	Сучасний стан українського радіомовлення	2
14	Історія та сучасний стан радіомовлення в зарубіжних країнах	2
15	Комерціалізація радіостанцій.	2
16	Історія виникнення поняття “формат”. Перші радіоформати США.	2
17	Класифікація і типологія форматів радіо в зарубіжній та вітчизняній радіожурналістиці	2
18	Методи та засоби створення позитивного образу України в радіопрограмах. Феномен звукового мовлення	2
19	Ознаки інформаційних жанрів.	2
20	Особливості сприйняття інформаційних радіоматеріалів.	2

21	Радіоогляд преси: виокремлення головного чи прихована реклама?	2
22	Основні ознаки аналітичних радіо жанрів	2
23	Радіокореспонденція: жанрові ознаки	2
24	Радіокоментар: різновиди та модифікації	2
25	Радіобесіда. Різновиди та типи	2
26	Загальний і тематичний радіоогляди	2
	Разом	52

Індивідуальні завдання - створити інформаційний продукт

8. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Антонова О. Комунікативна роль і функції мемуарних елементів у циклі радіопередач Миколи Жулинського „Українська література: вчора і сьогодні” / О. В. Антонова // Теле- та радіожурналістика. – 2010. – № 9. Ч. 1. – С. 128 – 134.
2. Багиров Э., Ружников В. Основы радиожурналистики: учебник / Э. Багиров, В. Ружников. – М., 1984. – 348 с.
3. Бараневич Ю. Жанры радиовещания: проблемы становления, формирования, развития / Ю. Д. Бараневич. – К.: Высшая школа, 1978. – 194 с.
4. Барноу С. Как писать для радио / Срик Барноу. – М., 1960. – 38 с.
5. Бетьков І. Державне радіо є і мусить бути! – Телерадіовісник України. – Інформаційно-методичний збірник. – К, 1997. - №%. – С.15-17.
6. Богуславський О. “Визволення” веде до “Свободи”: внесок одного радіо в незалежність України або свобода як окраєць хліба / О. Богуславський // Телевізійна та радіожурналістика. – [Електронний ресурс]. –<http://www.lnu.edu.ua/faculty/jur/vypusk7/visnyk07-23.pdf>
7. Гальперин Ю. Слово в ефіре / Ю. Гальперин. – М., 1962. – 75 с.
8. Гоян О. Я. Основы радиожурналистики і радіоменеджменту: підручник / О. Я. Гоян. – К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2004. – 190 с.
9. Григораш Д.С. Журналістика у термінах і виразах. – Львів, 1974.
10. Даценко Л. Українське радіо – державне чи недержавне? // Телевізійна й радіожурналістика. - Збірник науково-методичних праць ЛНУ ім. І.Франка. – Випуск 4. – Львів, 2002. – С. 87-98.
11. Дворянин П. Звукова атмосфера у радіотворчості // Теле- та радіожурналістика. – 2009. – № 8. – С 145 – 150.
12. Закон України про ТБ і РМ. Корконосенко С.Г. Основы журналистики: Учебник для ВУЗов. – М.: Аспект Пресс, 2001. – С.73-108.
13. Закон України «Про Національну раду України з питань радіомовлення»
14. Закон України «Про телебачення і радіомовлення».
15. Здоровега В. Теорія і практика журналістської творчості: підручник / В. Й. Здоровега. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Львів : ПАІС, 2005. – 268 с.
16. Капелюшний А. Фейлетон /Теорія і практика радянської журналістики (основи майстерності. Проблеми жанрів) / Під ред. проф., д-ра філол. наук В. Й. Здоровеги. – Л., 1989. – 430 с.
17. Качкан В. А., Лизанчук В. В. Особливості підготовки матеріалів для радіо і телебачення : навч. посібн. / В. А. Качкан, В. В. Лизанчук. – Львів : Редакційно-видавнича група ун-та, 1987. – 68 с.
18. Кривошея Г. Печать, радио, телевидение. В понятиях и категориях. – Львів, 1992.
19. Кузнецова О. Аналітичні методи в журналістиці : підручник / О. Кузнецова. – 2-ге вид., доп. – Львів, 1997. – 189 с.
20. Лизанчук В. В. Радіожурналістика: засади функціонування : підручник / В. В. Лизанчук – Львів: ПАІС, 2000. – 366 с.

21. Лизанчук В. Основи радіожурналістики: підручник / В. В. Лизанчук. – К.: Знання, 2006. – 689 с.
22. Лизанчук В. Радіоінтерв'ю: чи це найпростіший жанр? // Теле- та радіожурналістика. – 2011. – №10. – С. 14-30.
23. Ляшенко Б. Радио без тайн / Б. Ляшенко. – М. : Искусство, 1990. – 222 с.
24. Минков М. К проблеме жанров в радиовещании / Телевидение и радиовещание за рубежом. – М. : Искусство, 1973. – 189 с.
25. Миронченко В. Інформаційне радіомовлення України: Сторінки історії : навч. посібн. / В. Миронченко. – К., 1996. – 57 с.
26. 12. Миронченко В. Основи інформаційного радіомовлення: підручник / В. Миронченко. – К., 1996. – 400 с.
27. Миронченко В. Я. Професійні тренінги майбутніх радіо журналістів // Наукові записки Інституту журналістики. – Том 15. – Електронний ресурс: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1226>.
28. Михайлин І.Л. Основи журналістики: Підручник. Вид. 3-е доп. і поліпш. – К., 2002. – 284 с.
29. Музыря А. А. Искусство слышать мир / А. А. Музыря. – М. , 1989. – 234 с.
30. Набруско В. Національна радіокомпанія пропонує здоровий консерватизм. // Телевізійна й радіожурналістика. - Збірник науково-методичних праць ЛНУ ім. І.Франка. – Випуск 4. – Львів, 2002. – С. 57-61.
31. Набруско В. Українське радіомовлення в електронному просторі України: штрихи до трансформації суспільних відносин. – Вісник КНУ ім.Т.Шевченка. – Серія “Журналістика”. – Вип. 5. – К, 1997. – С. 47-53.
32. Нагорняк М. Проблеми функціонування інформаційного простору України. – Вісник КНУ ім.Т.Шевченка. – Серія “Журналістика”. – Вип. 5. – К, 1997. – С. 54-59.
33. Олейник В. П. Радиопублицистика / В. П. Олейник. – К. : Вища шк., 1978. – 198 с.
34. Омеляненко Ю. І. Телерадіомовлення України: шляхи становлення і розвитку / Ю. І. Омеляненко. – К., 1997. – 198 с.
35. Павленко Л. Інформаційні пріоритети сучасного мовлення закордонних радіостанцій в Україні// Радіожурналістика. – 2010. – № 9. – Ч. 2. – Електронний ресурс: http://www.lnu.edu.ua/faculty/jur/vypusk7/n9-2/tele-and_radio_journalism-9-2-8.pdf.
36. Пенчук І. Л. Історико-культурологічні передачі регіонального телерадіомовлення як фактор формування національної свідомості молоді // Культура народів Причорномор'я: Науковий журнал / Культура народів Причорномор'я: Научный журнал. – Сімферополь: Кримськ. наук. центр, Таврійськ. нац. ун-т ім. В.І. Вернадського / Крымск. научн. центр, Таврич. нац. ун-т им. В.И.Вернадского, 2003. - №37. – С. 304 - 308.
37. Пенчук І. Моральна відповідальність журналіста за створення позитивного образу України аудіовізуальними ЗМІ. Пенчук І. Сучасне регіональне радіо: проблеми...// Вісник Запорізького державного університету: Філологічні науки. Зб. наук. ст. / Головний редактор Толлок В. О. – Запоріжжя, 2002. – Вип. 1. - С. 107 – 110.
38. Радіожурналістика: учебник /Под ред. А. Шереля. – М.: Изд-во Московського ун-та, 2000. – 400 с.
39. Скуленко М. И. Журналистика и пропаганда / М. И. Скуленко. – К., 1987. – 189 с.
40. Смирнов В. В. Жанры радиожурналистики : учебн. пособ. для вузов / В. В. Смирнов. – М. : Аспект Пресс, 2002. – 288 с.
41. Смирнов В. Формы вещания: Функции, типология, структура радиопрограмм: учеб. пособие / В. Смирнов. – М. : Аспект-Пресс, 2002. – 234 с.
42. Стрижеус А. В. Засади красномовства у радіожурналістській майстерності // Наукові записки Інституту журналістики. – Том 16. – Електронний ресурс: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1347>.
43. Тхагушев И. Н. Современное радиовещание в системе средств массовой информации / И. Н. Тхагушев // Вестник Московского университета. – Сер. 10. Журналистика. – 1994. – № 6. – С. 3 –14.

37. Хоменко І. А. Оригінальна радіодрама : навч. посібн. / За ред. В. Я. Миронченка. – К. : Вища шк., 2002. – 200 с.
44. Хомин О. Модерні інформаційні тенденції та їхній вплив на українське радіомовлення. // Телевізійна й радіожурналістика. - Збірник науково-методичних праць ЛНУ ім. І.Франка. – Випуск 4. – Львів, 2002. – С. 75-86.
45. Хомин О. Українське радіомовлення: шляхи розвитку. – Телерадіожурналістика: історія, теорія, практика, погляд у майбутн. /Збірник науково-методичних праць. – Львів, 1997. – С. 32-36.
46. Чичановський А., Шкляр В. Політика. Преса. Влада / А. Чичановський, В. Шкляр. – К.; М., 1993. – 100 с.
47. Шайда Н. Радіоканал “Культура” у контексті формування української національної ідентичності / Н. Шайда. // Теле- та радіожурналістика. – 2011. – № 10. – С. 192 – 203.
48. Шеин В. Н. Информационные и аналитические жанры радиожурналистики: учебно-методический комплекс в 2 частях для студентов факультета журналистики специальности Е 23 01 08 «Журналистика» / В. Н. Шеин. – Минск : БГУ 2002. – 75 с.
49. Ширченко Я. Стан розвитку професійної етики вітчизняного телебачення і радіомовлення / Я. Ширченко // Наукові записки Інституту журналістики. – Том 13. – [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1207>.

Допоміжна

1. Блен Б. Этические аспекты журналистики / Б.Блен // Междунар. жизнь. – 1993. – № 10. – С. 42–47.
2. Блюм Роджер. Журналістика у демократичному суспільстві: свобода преси / Роль мас-медіа у плюралістичному суспільстві: Матеріали конференції. -К., 1996. -С. 15-17.
3. Бондар С.О. Соціальне значення назв газет // Ex professo. – С. 478-483.
4. Борисова Ю.В. Соціологічна культура журналістської діяльності // Ex professo. – С. 104-106.
5. Корконосенко С.Г. Основы журналистики: Учебник для вузов. – М.: Аспект Пресс, 2001. – С. 161-196.
6. Кузнецов Г.В., Цвик В.Л., Юровский А.Я. Телевизионная журналистика. – М.: Изд-во МГУ, 2002. - С. 47-50.
7. Лазутина Г. В. Профессиональная этика журналиста: учебник / Лазутина Г.В. – М.: Аспект Пресс, 2006. – 240 с.
8. Міжнародна федерація журналістів. Принципи доступу до інформації // Посібник з питань свободи вираження. – К.: [б.в.], 1999. – С. 217-218.
9. Москаленко А. Вступ до журналістики: Підручник. - К., 1997. - С. 156-161.
10. Москаленко А.З., Губерський Л.В., Іванов В.Ф. Основы масово-інформаційної діяльності. – К., 1999. – С.150-171.
11. Свобода вираження поглядів та свобода ЗМІ за міжнародним законодавством // Посібник з питань свободи вираження. – К.: [б.в.], 1999. – С. 9-23.
12. Харати М. Положительные стороны саморегулирования СМИ // Путеводитель по саморегулированию СМИ: все вопросы и ответы / Под ред. А. Улен, Дж. Смита. – Вена: [б.изд.], 2008. – С. 9-23.
13. Хлисту́н Г.Ю. Система саморегулювання преси в європейському регіоні // Публіцистика і політика // Зб. наук. пр. Вип. 3. – К.: Київ. ун-т ім. Т. Шевченка, Інститут журналістики, 2002. – С. 74-83.

Документи з журналістської етики

1. Декларація принципів поведінки журналістів, прийнята на II всесвітньому Конгресі Міжнародної федерації журналістів (Бордо, 25-28 квітня 1954 р.), зі змінами, внесеними XVIII всесвітнім Конгресом МФЖ (Хельсінгьор, 2-6 червня 1986 р.).
2. Міжнародні принципи професійної етики в журналістиці, прийняті на IV Консультативній зустрічі міжнародних і регіональних професійних журналістських організацій під егідою ЮНЕСКО (Париж-Прага, 1983 р.).

3. Кодекс професійної етики українського журналіста, прийнятий на X з'їзді Національної спілки журналістів України (квітень 2002 року).
4. Етичний кодекс українського журналіста, ухвалений на з'їзді журналістів-підписантів кодексу (24 квітня 2004 р.).
5. Кодекс етики українського журналіста (2013 р.)
5. Зasadничі принципи функціонування Ради німецької преси. Публіцистичні принципи (Кодекс преси).
6. Редакційні настанови Бі-Бі-Сі (витяги).

15. Інформаційні ресурси

1. www.gumer.info/bibliotek_Buks/Gurn/Lazut/3_.php
2. <http://www.lib.ua-ru.net/inode/40135.html>.
3. www.mediakrytyka.info/drukovani/merezheva-etyka-zhurnalistiv.html